

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 54

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 februarie 2000

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A., aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 166/1998	3-4
Decizia nr. 192 din 23 noiembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată	1-2	ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
Decizia nr. 227 din 14 decembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului		Decizia nr. 247 din 29 octombrie 1999	4-8
		Decizia nr. 394 din 8 decembrie 1999	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 192 din 23 noiembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.793/1999, Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Emil Nicolescu într-o cauză civilă ce are ca obiect contestația formulată împotriva deciziei de imputare, emisă de Societatea Comercială „Foraj Sonde” — S.A. Berca, județul Buzău, pentru plata unei sume reprezentând impozitul pe salariu plus majorări pentru nevirarea în termen a acesteia la buget.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, ridicată de Emil Nicolescu în Dosarul nr. 1.793/1999 al Judecătoria Buzău.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, considerând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale ale art. 94 lit. a), potrivit cărora Președintele României conferă decorații și titluri de onoare.

În motivarea excepției se susține că deținătorii titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” sunt scutiți de plata impozitului pe salarii, astfel că art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, care condiționează acordarea de la plata impozitului pe salarii de conferirea titlului prin brevet este neconstituțional în raport cu prevederile constituționale ale art. 94 lit. a), potrivit

căroră Președintele României „conferă decorații și titluri de onoare”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, întrucât textul art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, este în concordanță cu prevederile art. 94 lit. a) din Constituție. După cum rezultă chiar din definiția dată în Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, cu modificările ulterioare, titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” reprezintă un titlu de onoare, în înțelesul prevederilor art. 94 lit. a) din Constituție, fiind conferit de către Președintele României, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, iar conferirea lui se atestă prin brevet.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

În punctul de vedere comunicat de Guvern se apreciază că excepția ridicată este nefondată, deoarece, potrivit prevederilor art. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată, cu modificările ulterioare, titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” s-a instituit în semn de prețuire și de recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria revoluției. Prin urmare, acesta reprezintă un titlu de onoare care poate fi conferit doar în condițiile prevăzute la art. 94 lit. a) din Constituție, iar atestarea conferirii unui asemenea titlu se poate face doar prin brevet, condiție expres prevăzută și la art. 5 alin. 1 și 2 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 12 august 1996, conform căroră „Sunt scutite de plata impozitului prevăzut de prezenta lege următoarele categorii de persoane: [...]”

e) urmașii eroilor-martiri ai Revoluției, precum și deținătorii titlului de «Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989», conferit prin brevet, pentru veniturile realizate în cadrul funcției de bază”.

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții legale sunt neconstituționale datorită condiționării scutirii de la

plata impozitului pe salarii de conferirea prin brevet a titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”. Acesta susține că prin brevet se atestă decorațiile și titlurile de onoare conferite de către Președintele României. Titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” se acordă printr-un certificat de atestare a acestei calități, pe baza constatărilor comisiei speciale instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 566 din 16 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989. Condiționarea scutirii de la plata impozitului de atestare prin brevet a titlului se apreciază că încalcă art. 94 lit. a) din Constituție, care prevede că Președintele României „conferă decorații și titluri de onoare”.

Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, completată prin Legea nr. 30/1996 și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 23 august 1996, prevede la art. 2 alin. 1 că: „În semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 se instituie titlul de «Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989»”. Rezultă din acest text de lege că prin el s-a instituit un titlu de onoare a cărui conferire intră în atribuțiile Președintelui României prevăzute la art. 94 lit. a) din Constituție. De altfel, această precizare se face în mod expres în art. 5 alin. 1 din Legea nr. 42/1990, republicată, în sensul că „Titlurile prevăzute la art. 1, 2 și 3, precum și medaliile prevăzute pentru fiecare titlu se conferă de către Președintele României, la propunerea comisiei prevăzute la art. 2 alin. 4; competența comisiei, precum și criteriile de atribuire a titlurilor sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezenta lege”.

Comisia specială constituită potrivit Hotărârii Guvernului nr. 566 din 16 iulie 1996 examinează doar îndeplinirea criteriilor și face propuneri pentru conferirea titlului. Titlul produce însă efecte juridice numai după ce a fost conferit de către Președintele României și a fost atestat prin brevet. Acest fapt rezultă și din alin. 2 al art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, potrivit căruia „Titlurile care nu au fost conferite în condițiile alin. 1 sau al căror beneficiar nu a avut merite deosebite sunt nule.”

Ca urmare, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, concretizează prerogativa constituțională a Președintelui României, prin impunerea unei dovezi legale și certe a împrejurării ce are ca efect scutirea de la plata impozitului.

Aceste dispoziții legale au mai fost supuse controlului de constituționalitate, sens în care Curtea a pronunțat Decizia nr. 112 din 13 iulie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 19 octombrie 1999.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții în acest domeniu, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, ridicată de Emil Nicolescu în Dosar nr. 1.703/1999 al Judecătorei Buzău.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 noiembrie 1999.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Ioan Muraru

CVISION
TECHNOLOGIES

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 227

din 14 decembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere“ la Banca Agricolă — S.A., aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 166/1998

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere“ la Banca Agricolă — S.A., aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 166/1998, excepție ridicată de Societatea Comercială „Suinprod“ — S.A. Poarta Albă în Dosarul nr. 3.934/1999 al Judecătoriai Constanța.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale referitoare la constituționalitatea textului art. 5 din ordonanța de urgență în discuție, solicită respingerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 1999, pronunțată în Dosarul nr. 3.934/1999, Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere“ la Banca Agricolă — S.A., aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 166/1998.

În motivarea excepției Societatea Comercială „Suinprod“ — S.A. Poarta Albă susține că, prin stabilirea caracterului de titlu executoriu al contractelor de credit încheiate de Banca Agricolă — S.A., se creează acesteia o poziție privilegiată, impunând o discriminare în ocrotirea legală a proprietății private. În acest mod se încalcă prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular“.

Se mai arată că, prin Decizia nr. 101 din 9 iulie 1998, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, considerându-se că această normă legală contravine art. 41 alin. (2) din Constituție.

Exprimându-și opinia, Judecătoria Constanța consideră că excepția de neconstituționalitate nu vizează situații care să aducă atingere autonomiei persoanei juridice și egalității de tratament în fața legii, iar măsurile pe care le instituie sunt dispuse, în principal, pentru evitarea fenomenelor de colaps economic datorat lipsei prelungite de fonduri bănești necesare pentru acoperirea datoriilor, care sunt, perioade îndelungate, amânate la plată, prin deturnarea mijloacelor bănești de la scopul lor, acela de instrument de stingere a datoriilor.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile criticate s-a instituit o garanție pentru protecția creditelor acordate de bănci și s-a evitat expunerea la riscuri atât a depunătorilor, cât și a acționarilor, elemente pe care debitorul se prezumă că le-a acceptat în momentul în care a semnat contractul de credit bancar.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

1. Excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere“ la Banca Agricolă — S.A., aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 166/1998. Potrivit acestui text legal „Contractele de credit încheiate între Banca Agricolă — S.A. și împrumutatăii săi pentru creditele și dobânzile ce intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe de urgență constituie titluri executorii“.

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile art. 41 alin. (2) din Constituție, conform căruia „Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular...“.

Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea constată că dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 nu încalcă principiul ocrotirii egale a proprietății private, indiferent de titular, prevăzut la art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece nu se creează un regim preferențial de ocrotire a proprietății băncilor, ci se instituie o garanție pentru protecția creditului acordat de bănci, în sensul prevederilor art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, conform căruia „Statul trebuie să asigure: [...] b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;“, garanție cu care debitorul se prezumă că a fost de acord din momentul în care a semnat contractul de credit bancar. Așa cum s-a reținut și prin deciziile Curții Constituționale nr. 249 din 17 iunie 1997 și nr. 250 din 17 iunie 1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 27 noiembrie 1997, activitatea bancară este, incontestabil, o activitate de interes public, chiar dacă se desfășoară de către persoane juridice de drept privat, iar această activitate trebuie să se caracterizeze prin moralitate și bună-credință, astfel încât să nu fie afectat interesul public pentru căutarea creditului și să nu expună acționarii și depunătorii la riscul de a-și vedea ironsite investițiile și economiile. Or, în cazul în care creditul

acordat unor persoane de către bănci nu ar fi garantat prin dispoziția legii, în sensul că actul juridic (contractul) prin care s-a convenit împrumutul nu ar constitui titlu executoriu, debitorii de rea-credință ar refuza restituirea la scadență a sumelor împrumutate, ceea ce ar obliga banca, în calitate sa de creditor, să recurgă la acțiuni de chemare în judecată și ar întârzia recuperarea creanțelor. În acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 180 din 17 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 9 martie 1999.

2. În ceea ce privește Decizia nr. 101 din 9 iulie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 9 septembrie 1998, invocată de autor în motivarea excepției, prin aceasta Curtea a constatat neconstituționalitatea unui alt text de lege, și anume art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, text care prevedea blocarea depozitelor clienților și ale acționarilor Băncii Agricole — S.A. care beneficiau de împrumuturi clasificate în categoria „pierdere“, în scopul rambursării creditelor acordate acestor persoane. Într-adevăr, prin decizia menționată, s-a statuat că dispozițiile art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 contravin

dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece în acest mod se instituia un regim privilegiat de care beneficia în exclusivitate Banca Agricolă — S.A. Or, dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 se referă la o altă situație, și anume la stabilirea prin lege a calității de titlu executoriu a contractului de împrumut. Așa cum s-a stabilit și prin Decizia Curții Constituționale nr. 180 din 17 decembrie 1998, acordarea prin lege a calității de titlu executoriu unui contract de împrumut este un principiu care asigură garantarea creditului bancar și a fost preluat și în Legea bancară nr. 58/1998, aplicându-se astfel pentru toate băncile, iar nu doar pentru Banca Agricolă — S.A. Această dispoziție nu numai că nu încalcă principiile constituționale, ci dimpotrivă, prin conținutul ei garantează respectarea acestora. Prin urmare, nu se poate reține că sub acest aspect prevederile legale criticate ar fi creat o discriminare prin care ar contraveni dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, prezenta excepție de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere“ la Banca Agricolă — S.A., aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 166/1998, excepție ridicată de Societatea Comercială „Suinprod“ — S.A. Poarta Albă în Dosarul nr. 3.934/1999 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 decembrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIA Nr. 247

din 29 octombrie 1999

Plenul Consiliului Concurenței,

1. în baza:

1. Decretului nr. 316/1996 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;

2. Legii concurenței nr. 21/1996;

3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței;

4. Regulamentului pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996 privind practicile anticoncurențiale;

5. plângerii formulate la Consiliul Concurenței de Societatea Comercială Registrul Independent al Acționarilor „Regisco“ — S.A., București, prin care aceasta sesizează situația creată pe piața serviciilor aferente pieței de capital, datorată refuzului Registrului Român al Acționarilor — S.A. de a transfera registrele societăților comerciale emitente;

6. plângerilor formulate de societățile comerciale de registru independent al acționarilor „Regisco“ — S.A. București, „Miorita“ — S.A. Cluj, „Monitor“ — S.A. București, „Moldova“ — S.A. Bacău, „Moldova“ — S.A. Iași, „Banat—Crișana“ — S.A. Timișoara, „Oltenia—Muntenia“ — S.A. Craiova și „Prahova“ — S.A. Ploiești, prin care acestea sesizează existența și perpetuarea unei situații de monopol în domeniul de activitate al registrelor independente ale acționarilor;

7. materialelor din Dosarul cauzei (CC-RS-154 din 7 octombrie 1998);

8. raportului echipei de investigație numite în baza Ordinului președintelui Consiliului Concurenței nr. 119 din 6 noiembrie 1998 pentru efectuarea investigației;

9. faptului că au fost îndeplinite procedura de transmitere a raportului de investigație implicat pentru luarea la cunoștință și formularea de observații și procedura de citare pentru audierea părților în Plenul Consiliului Concurenței la data de 30 septembrie 1999;

10. observațiilor la raport transmise Consiliului Concurenței de către părți atât înainte de audiere, cât și după desfășurarea acesteia, precum și declarațiilor făcute în timpul audierii în Plenul Consiliului Concurenței la data de 30 septembrie 1999 de către reprezentanții legali ai părților;

11. faptului că au fost întrunite condițiile de cvorum de minimum 7 membri pentru ca Plenul Consiliului Concurenței să poată delibera și decide în mod valabil;

II. luând în considerare că:

1. Societatea Comercială „Registru Român al Acționarilor” — S.A., denumită în continuare R.R.A. s-a constituit în anul 1996, cu sprijin logistic și financiar din partea USAID, ca societate comercială pe acțiuni, și a preluat, fără nici o condiționare și cu titlu gratuit, listele cuprinzând acționarii, ținute până la acea dată de Agenția Națională pentru Privatizare într-un registru computerizat. Acest registru includea circa 5.700 de societăți comerciale emitente;

2. în perioada februarie 1997—decembrie 1998 Comisia Națională a Valoșilor Mobiliare, denumită în continuare C.N.V.M., a autorizat alte 10 societăți comerciale de registru independent privat. În aceste condiții societățile comerciale emitente aveau posibilitatea să lucreze în continuare cu R.R.A. sau să își transfere listele cuprinzând acționarii la o altă societate comercială de registru independent privat dintre cele nou-înființate;

3. până la sfârșitul anului 1998 un număr de 585 de societăți comerciale emitente au solicitat transferul. Dintre acestea 236 de societăți comerciale au realizat efectiv transferul, 193 de societăți comerciale au renunțat (64 și-au prelungit contractul cu R.R.A., iar 129 au încheiat contract de prestări de servicii cu R.R.A. pentru prima dată), iar 156 de societăți comerciale erau în așteptarea unui răspuns de la R.R.A.;

4. produsul care definește piața îl reprezintă prestarea serviciului de registru pe piața extrabursieră, serviciu pentru care nu există posibilitatea de substituție. Beneficiarii acestui serviciu sunt societățile comerciale cotate pe piața extrabursieră (RASDAQ), care au obligația legală de a ține un registru al acționarilor, precum și evidența acțiunilor emise în formă dematerializată și tranzacționate pe această piață. Pentru prestarea acestui serviciu se percep tarife;

5. prestarea serviciului de registru constă în:

— păstrarea registrului acționarilor, în care să fie înscrise numele și prenumele, domiciliul sau sediul acționarilor, precum și acțiunile deținute de aceștia;

— înregistrarea modificărilor de proprietate ca rezultat al activității de tranzacționare și emiterea confirmărilor aferente;

— înregistrarea modificărilor de nume și adrese, cu actualizarea în permanență a informațiilor legate de deținătorii de acțiuni;

— înregistrarea tuturor transferurilor de acțiuni efectuate și monitorizarea valorilor mobiliare emise și aflate în circulație;

— executarea procedurilor adecvate pentru administrarea, păstrarea în siguranță și menținerea confidențialității datelor;

6. piața geografică relevantă este teritoriul României, datorită repartizării la nivel național a societăților comerciale de registru independent privat și a societăților comerciale emitente;

7. pe piața serviciilor de registru R.R.A. deține o poziție dominantă, determinată de cota de piață deținută, respectiv 100% în anul 1997 și 96,4% în anul 1998. Cota de piață a fost determinată în funcție de numărul registrelor acționarilor existente în baza de date a R.R.A. la data de 31 decembrie 1997, respectiv 31 decembrie 1998;

8. la data de 7 octombrie 1998 Societatea Comercială Registrul Independent al Acționarilor „Regisco” — S.A. București sesizează Consiliul Concurenței în legătură cu situația creată pe piața serviciilor de registru, datorată refuzului R.R.A. de a transfera registrele societăților comerciale emitente; de asemenea, la data de 3 aprilie 1998 societățile comerciale de registru independent „Regisco” — S.A. București, „Miorița” — S.A. Cluj, „Monitor” — S.A. București, „Moldova” — S.A. Bacău, „Moldova” — S.A. Iași, „Banat—Crișana” — S.A. Timișoara, „Oltenia—Muntenia” — S.A. Craiova și „Prahova” — S.A. Ploiești sesizează existența și perpetuarea unei situații de monopol în domeniul de activitate al registrelor independente ale acționarilor;

9. la data de 6 noiembrie 1998 președintele Consiliului Concurenței, prin Ordinul nr. 119/1998, a dispus declanșarea unei investigații având ca obiect analizarea situației existente pe piața serviciilor de registru. Raportul de investigație cuprinzând concluziile și măsurile propuse de echipa de investigație a fost transmis părților implicate la data de 24 august 1999 în vederea formulării eventualelor observații;

10. la data de 30 septembrie 1999 s-a desfășurat ședința de audiere în Plenul Consiliului Concurenței, în cadrul căreia a fost prezentat raportul de investigație, iar reprezentanții legali ai părților implicate și-au exprimat opiniile cu privire la cazul analizat;

11. la data de 19 octombrie 1999 a avut loc ședința de deliberare în cadrul căreia Plenul Consiliului Concurenței a adoptat prezenta decizie, după analizarea raportului de investigație, a observațiilor la raport și a declarațiilor făcute în timpul audierii;

III. luând în considerare că:

1. art. 6 lit. a) din Legea concurenței nr. 21/1996 interzice folosirea în mod abuziv a unei poziții dominante, deținută de un agent economic pe piața românească, prin săvârșirea unor fapte anticoncurențiale constând în „impunerea, în mod direct sau indirect, [...] a altor clauze contractuale inechitabile și refuzul de a trata cu anumiți furnizori și beneficiari”;

2. prin impunerea, în mod direct sau indirect, a unor clauze contractuale inechitabile se înțelege obligarea partenerilor contractuali ai agentului economic ce deține o poziție dominantă să accepte introducerea în contract a unor clauze vădit defavorabile lor și care în condiții normale de concurență nu ar fi fost acceptate. Prin refuzul de a trata se înțelege, după caz, refuzul nejustificat de a furniza marfă, de a cumpăra, de a acorda anumite licențe sau de a permite accesul la anumite facilități esențiale. În speță, refuzul de a trata a îmbrăcat forma obstrucționării de către R.R.A. a transferurilor registrelor acționarilor către registrele independente concurente;

3. R.R.A. a încălcat dispozițiile art. 6 lit. a) din Legea concurenței nr. 21/1996 prin săvârșirea următoarelor fapte:

— obligarea unor societăți comerciale care solicitau transferul să prezinte hotărârea adunării generale a acționarilor, denumită în continuare AGA, privind modificarea statutului societății comerciale prin includerea de prevederi referitoare la registru independent privat autorizat care ține evidența acționarilor societății comerciale, după ce această hotărâre a fost înregistrată la oficiul registrului comerțului. De asemenea, se solicită ca respectiva AGA să fi fost convocată și întrunită pe baza listei cuprinzând acționarii, obținută de la R.R.A. Solicitarea hotărârii AGA reprezintă un abuz din partea R.R.A., menit să împiedice până la a face imposibilă efectuarea transferului, întrucât verificarea modului în care societățile comerciale respectau prevederile referitoare la modificarea statutului, inclusiv în sensul includerii unor prevederi referitoare la registru independent privat autorizat care ține evidența acționarilor, revine Ministerului Finanțelor și C.N.V.M.,

iar nu R.R.A. [conform art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/1997, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 87/1997]. Mai mult, art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/1997 dispune că „transferul informațiilor de la R.R.A. sau de la Bursa de Valori București la alte registre independente private autorizate se va face în conformitate cu reglementările C.N.V.M.". Reglementările C.N.V.M. în materie — Instrucțiunea nr. 2 din 24 februarie 1998 — cer existența numai a unei decizii a consiliului de administrație al emitentului și nu a unei hotărâri a AGA. Impunerea de R.R.A. a altor condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare privind efectuarea transferului a avut ca scop împiedicarea transferului și, prin aceasta, preservarea poziției dominante deținute de R.R.A. pe piața serviciilor de registru;

— impunerea unor clauze contractuale inechitabile în contractele încheiate cu beneficiarii, clauze ce prevăd: a) obligarea beneficiarului la plata serviciilor prestate și pentru perioada anterioară încheierii contractului, dacă acesta cere rezilierea contractului înainte de termen; și b) revenirea la tariful stabilit inițial conform grilei și anularea facilităților acordate (reducerea tarifelor, reducerea, reeșalonarea sau anularea datoriilor ori a penalităților);

— refuzul de a trata, manifestat de R.R.A. prin obstrucționarea transferurilor registrelor acționarilor la societățile comerciale de registru independent concurente. Condiționarea efectuării transferului de plata contravalorii unor servicii preținse să fi fost prestate înainte de semnarea unui contract cu beneficiarul respectiv a avut ca efect fie renunțarea la transfer și încheierea unui contract cu R.R.A., fie efectuarea transferului cu costuri mult mai mari și într-o perioadă mai îndelungată;

4. art. 6 lit. c) din Legea concurenței nr. 21/1996 interzice folosirea în mod abuziv a unei poziții dominante deținute de către un agent economic pe piața românească prin săvârșirea unor fapte anticoncurențiale constând în „*aplicarea în privința partenerilor comerciali a unor condiții inegale la prestații echivalente, provocând în acest fel unora dintre ei un dezavantaj în poziția concurențială*”;

5. prin *condiții inegale* se înțelege practicarea, fără o justificare obiectivă, de către agentul economic ce deține o poziție dominantă a unor tratamente diferențiate față de partenerii săi comerciali. Termenul *prestații echivalente* înseamnă că deși partenerii obligați sunt diferiți, obligațiile asumate de către aceștia sunt de aceeași natură. A doua condiție cerută de art. 6 lit. c) din Legea concurenței nr. 21/1996 este ca acțiunea agentului economic ce deține poziția dominantă pe piața relevantă să aibă ca efect crearea unui dezavantaj în poziția deținută pe piață de unii dintre acești parteneri în comparație cu poziția deținută de alții. În speță, manifestarea abuzului de poziție dominantă din partea R.R.A. a fost, în special, discriminarea în ceea ce privește tariful solicitat pentru serviciile prestate;

6. R.R.A. a încălcat dispozițiile art. 6 lit. c) din Legea concurenței nr. 21/1996 prin aplicarea unui tratament discriminatoriu societăților comerciale emitente, cum ar fi:

— practicarea de tarife diferențiate pentru servicii echivalente prestate societăților comerciale;

— societăților comerciale emitente care au încheiat contract cu R.R.A. li s-a solicitat doar decizia consiliului de administrație, denumit în continuare CA, în timp ce societăților comerciale care își manifestau intenția de transfer li s-a solicitat hotărârea AGA;

— obligarea societăților comerciale emitente care nu aveau contract la data solicitării transferului să încheie contract cu R.R.A., în timp ce altor societăți comerciale aflate în aceeași situație li s-a acordat transferul fără nici o condiționare;

— solicitarea de la societățile comerciale emitente a contravalorii serviciilor prestate de la data preluării registrelor acționarilor de la Institutul de Management și Informatică și până la data solicitării transferului, în condițiile în care nu exista nici un contract de prestări de servicii între părți, iar beneficiarilor nu li s-au adus la cunoștință, înainte de notificarea transferului, natura serviciilor prestate și tarifele aferente, aceste datorii nefiind înregistrate în contabilitatea R.R.A. În schimb, societăților comerciale care au încheiat contract cu R.R.A. nu li s-a mai solicitat contravaloarea serviciilor prestate anterior încheierii contractului, anulându-se datoriile aferente dacă beneficiarul renunță la transfer și încheie contract cu acesta;

— condiționarea acordării transferului de plata penalităților pentru neachitarea la termen a ratelor prevăzute în contract; în schimb, R.R.A. procedea la reducerea sau la anularea penalităților, la reeșalonarea datoriilor și la reducerea tarifelor, dacă beneficiarii renunță la transfer;

7. efectele practicilor anticoncurențiale săvârșite de R.R.A. s-au materializat în:

— denaturarea concurenței pe piața serviciilor de registru prin impunerea unor condiții suplimentare societăților comerciale emitente care doreau să se transfere la o altă societate comercială de registru independent, impunere care a avut ca scop întârzierea efectuării transferului și menținerea poziției dominante;

— afectarea mediului concurențial normal prin împiedicarea eforturilor de menținere pe piață a celorlalte societăți comerciale de registru independent, în dauna instaurării unei concurențe benefice pentru consumatori;

— afectarea concurenței prin impunerea unor clauze inechitabile și practicarea de tarife diferențiate la prestații echivalente;

— prejudicii aduse atât societăților comerciale emitente, cât și acționarilor, prin suspendarea acestor societăți de la tranzacționare pe perioade cu mult peste cele stabilite de C.N.V.M., datorită refuzului nejustificat al R.R.A. de a transfera registrele acționarilor,

în temeiul art. 21 alin. (4) lit. a) din Legea concurenței nr. 21/1996,

ia următoarea decizie:

Art. 1. — Societatea Comercială „Registru Român al Acționarilor” — S.A. se face vinovată de încălcarea dispozițiilor art. 6 lit. a) din Legea concurenței nr. 21/1996 prin impunerea unor condiții suplimentare societăților comerciale emitente care își manifestau intenția de a se transfera la o altă societate comercială de registru independent privat autorizată și a unor clauze inechitabile în contractele încheiate cu beneficiarii.

Art. 2. — Societatea Comercială „Registru Român al Acționarilor” — S.A. se face vinovată de încălcarea dispozițiilor art. 6 lit. c) din Legea concurenței nr. 21/1996 prin practicarea unor tarife diferențiate la serviciile echivalente

prestate societăților comerciale emitente și prin tratamentul discriminatoriu aplicat acestora.

Art. 3. — În temeiul art. 50 lit. a) din Legea concurenței nr. 21/1996 se ia măsura aplicării sancțiunii amenzii pentru încălcarea dispozițiilor art. 6 lit. a) și c) din Legea concurenței nr. 21/1996. În temeiul art. 56 lit. a) și al art. 60 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, Comisia Consiliului Concurenței, numită prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 77 din 29 octombrie 1999, va stabili cuantumul amenzii pe baza criteriilor prevăzute la art. 57 din aceeași lege.

Art. 4. — În temeiul art. 52 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996 se iau următoarele măsuri:

4.1. R.R.A. este obligată să efectueze transferul registrelor acționarilor societăților comerciale emitente către alte registre independente private autorizate și nu poate impune alte condiții decât cele strict prevăzute de regulamentele C.N.V.M. Această interdicție se referă la condiții cum ar fi: a) solicitarea hotărârii AGA; b) solicitarea plății unor datorii care nu sunt înregistrate în contabilitatea R.R.A.; c) obligația beneficiarului la plata serviciilor prestate și pentru perioada anterioară încheierii contractului; d) revenirea la tariful stabilit inițial conform grilei, precum și anularea facilităților acordate (reduceri de tarife, reduceri, reșalonări ori anulări de datorii sau penalități); e) orice altă practică sau condiție care are ca scop sau ca efect împiedicarea ori restricționarea sub orice formă a posibilității pe care o au societățile comerciale emitente de a-și transfera registrele acționarilor la un alt registru independent privat autorizat.

4.2. R.R.A. este obligată să efectueze transferul registrelor acționarilor conform pct. 4.1 și independent de faptul că ar putea invoca existența unor datorii neplătite sau a unor alte obligații în sarcina societăților comerciale respective. Aceasta nu restricționează dreptul R.R.A. de a acționa ulterior transferului pentru recuperarea datoriilor sau obligațiilor pe care consideră că emitenții le-ar avea față de ea.

4.3. I se interzice R.R.A. să acorde facilități suplimentare față de cele prevăzute în contract, în momentul în care societățile comerciale emitente își manifestă, într-o formă sau alta, intenția de a se transfera la un alt registru independent privat autorizat în scopul de a împiedica sau de a restricționa transferul clienților la alte registre. Durata de aplicare a acestei măsuri este de 3 ani, cu posibilitatea revizuirii, dacă, la expirarea termenului, R.R.A. își menține poziția dominantă pe piața relevantă. Termenul începe să curgă de la data comunicării prezentei decizii.

4.4. R.R.A. este obligată să stabilească criteriile transparente și nediscriminatorii în eventualitatea acordării de facilități societăților comerciale emitente, în desfășurarea activității normale de comerț.

Art. 5. — În temeiul art. 54 din Legea concurenței nr. 21/1996, se constată nulitatea clauzei contractuale conform căreia R.R.A. revine la tarifele practicate inițial, în momentul în care societățile comerciale emitente își manifestă intenția de transfer, cu scopul de a împiedica transferul. Clauza lovită de nulitate are următorul conținut: „În caz de încetare a prezentului contract din inițiativa beneficiarului, se va reveni la tariful stabilit anterior datei prezentului act adițional, iar exonerarea de la pct. IV rămâne fără efect.”

Art. 6. — În temeiul art. 27 lit. a) și al art. 50 lit. a) din Legea concurenței nr. 21/1996 se recomandă C.N.V.M. să oblige societățile comerciale emitente să încheie contract cu oricare dintre registrele independente private, în funcție de opțiunea neîngrădită a fiecărei societăți comerciale.

Art. 7. — Se dispune sesizarea Ministerului Finanțelor în vederea efectuării de verificări privind o posibilă încălcare a legislației financiar-fiscale și, respectiv, ținerea evidenței contabile, conform legii, de către R.R.A.

Art. 8. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Societății Comerciale „Registrul Român al Acționarilor” — S.A., în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 9. — Nerespectarea măsurilor luate prin prezenta decizie va fi sancționată în conformitate cu prevederile art. 58 din Legea concurenței nr. 21/1996.

Art. 10. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării ei părților interesate de către Secretariatul general.

Art. 11. — Prezenta decizie poate fi atacată, conform art. 21 alin. (6) din Legea concurenței nr. 21/1996, la Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 12. — Departamentul servicii și Secretariatul general din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 13. — Decizia este adresată:

— Societății Comerciale „Registrul Român al Acționarilor” — S.A.
Sediul: Calea Victoriei nr. 12C, bl. A, sectorul 3, București
Numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului:
J 40/7289/1996

Codul fiscal: 8764232

Autorizată de C.N.V.M. prin Decizia nr. 1.185 din 17 septembrie 1996

— Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

Sediul: Calea Griviței nr. 21, sectorul 1, București

— Societății Comerciale Registrul Independent al Acționarilor „Regisco” — S.A.

Sediul: str. Făgăraș nr. 25, sectorul 1, București

Numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului:
J 40/5890/1997

Codul fiscal: 9638020

Autorizată de C.N.V.M. prin Decizia nr. 652 din 27 ianuarie 1998

— Societății Comerciale Registrul Independent al Acționarilor „Miorita” — S.A.

Sediul: bd Nicolae Titulescu nr. 4, Cluj-Napoca

Numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului:
J 12/1267/1997

Codul fiscal: 9599222

Autorizată de C.N.V.M. prin Decizia nr. 651 din 27 ianuarie 1998

— Societății Comerciale Registrul Independent al Acționarilor „Monitor” — S.A.

Sediul: Sos. Orhideelor nr. 27–29, sectorul 1, București

Numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului:
J 40/5745/1997

Codul fiscal: 9615735

Autorizată de C.V.N.M. prin Decizia nr. 790 din 3 februarie 1998

— Societății Comerciale Registrul Independent al Acționarilor „Moldova” — S.A.

Sediul: bd Țuțora nr. 17, Iași

Numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului:
J 22/920/1997

Codul fiscal: 9589709

Autorizată de C.N.V.M. prin Decizia nr. 1.626 din 9 martie 1998

— Societății Comerciale Registrul Independent al Acționarilor „Riavest” — S.A.

Sediul: Piața Timișoara 700 nr. 1, Timișoara

Numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului:
J 35/813/1997

Codul fiscal: 9589709

Autorizată de C.N.V.M. prin Decizia nr. 3.447b din 5 august 1998

— Societății Comerciale Registrul Independent al Acționarilor „Oltenia–Muntenia” — S.A.

Sediul: Str. Brestei nr. 31A, Craiova

Numărul de înmatriculare la Oficiul registrului comerțului:
J 16/440/1997

Codul fiscal: 9589709

Autorizată de C.N.V.M. prin Decizia nr. 4.377 din 15 aprilie 1997

— Societății Comerciale Registrul Independent al Acționarilor „Prahova” — S.A.

Sediul: bd București nr. 28, Ploiești

Numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului:
J 29/632/1997

Codul fiscal: 9529855

Autorizată de C.N.V.M. prin Decizia nr. 11.046 din 16 decembrie 1998

— Societății Comerciale Registrul Independent Național al Acționarilor — S.A.

Sediul: str. Sava Gotul nr. 10, Buzău

Numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului:
J 10/0187/1998

Codul fiscal: 10311209

Autorizată de C.N.V.M. prin Decizia nr. 35.334 din 11 august 1998
 — Societății Comerciale Registrul Independent
 „Transilvania” — S.A.
 Sediul: str. Bolyai nr. 27, Târgu Mureș
 Numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului:
 J 26/468/1997

Codul fiscal: 9667785
 Autorizată de C.N.V.M. prin Decizia nr. 1.857 din 17 martie 1998
 — Asociației Naționale a Societăților de Valori Mobiliare
 Sediul: Bd Expoziției nr. 2, camera D229, World Trade Center,
 sectorul 1, București

PREȘEDINTELE CONSILIULUI CONCURENȚEI,
VIREL MUNTEANU

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIA Nr. 394
din 8 decembrie 1999

Președintele Consiliului Concurenței,

în baza Decretului nr. 316 din 25 iulie 1996 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței și având în vedere:

1. prevederile Legii concurenței nr. 21/1996;
2. prevederile Regulamentului de organizare, funcționare și procedură a Consiliului Concurenței;
3. prevederile Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;
4. Instrucțiunile cu privire la definirea pieței relevante în scopul stabilirii unei părți substanțiale de piață;
5. Notificarea concentrării economice, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. RS235 din 1 octombrie 1999;
6. actele și lucrările din dosarul cauzei nr. RS235 din 1 octombrie 1999;
7. Nota Departamentului de bunuri industriale cu privire la concentrarea economică notificată,

luând în considerare că:

- operațiunea de concentrare are loc pe plan internațional cu implicații în domeniul construcției de camioane, autobuze și motoare navale;
 - concentrarea economică este supusă Reglementării Consiliului Europei nr. 4.064/1989;
 - piețele produselor sunt definite ca fiind piața camioanelor, piața autobuzelor și piața motoarelor;
 - firma AB Volvo nu este prezentă pe piața românească de autobuze, iar firma Scania a vândut un număr nesemnificativ de autocare, deci această piață nu va fi afectată de concentrare;
 - vânzările de motoare Volvo în România nu sunt semnificative, iar firma Scania nu a vândut motoare, deci această piață nu va fi afectată de concentrare;
 - în ultimii ani atât firma AB Volvo, cât și firma Scania au vândut un număr semnificativ de camioane în România, deci această piață este afectată de concentrarea economică;
 - din punct de vedere al Legii concurenței nr. 21/1996 piața relevantă afectată de concentrarea economică notificată este piața camioanelor grele pe teritoriul României;
 - după concentrare, segmentul de piață deținut de firma AB Volvo crește cu 2%;
 - firma AB Volvo deține putere de piață, care se consolidează ca urmare a realizării concentrării, fără a afecta însă mediul concurențial normal pe piața românească a camioanelor grele,
- ia următoarea decizie:

Art. 1. — Se autorizează operațiunea de concentrare economică în conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996.

Art. 2. — Taxa de autorizare, prevăzută la art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, este de 424.225.863 lei și se va vira cu ordin de plată tip trezorerie la bugetul de stat în contul 60.17.01.03, deschis pe seama Direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat la Banca Comercială Română — S.A., Sucursala municipiului București. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Decizia va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala firmei AB Volvo.

Art. 4. — Nerespectarea măsurilor stabilite prin prezenta decizie atrage sancționarea conform art. 56 lit. d) din Legea concurenței nr. 21/1996.

Art. 5. — Prezenta decizie intră în vigoare de la data comunicării sale.

Art. 6. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atacată în termen de 30 de zile de la comunicare la Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ.

Art. 7. — Secretariatul general va comunica neîntârziat prezenta decizie părților implicate în concentrarea economică.

Art. 8. — Această decizie este adresată firmei Aktiebolaget Volvo

Adresa: SE-405 08 Goeteborg, Sweden

Număr de înregistrare RC: 556012-5790.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI CONCURENȚEI,
VIREL MUNTEANU

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
 cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
 Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
 E-mail: ramomrk@bx.loginet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

